

Izhaja v ponedeljek in petek.

Stane mesečno Din 7.—,
za inozemstvo Din 20.—.Račun pri pošto-čekomnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje, desno.
Rokopisi se ne vračajo
Oglasi po tarifu.
Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene novice s številkami so plačljive.

Štev. 27.

Celje, petek 3. aprila 1931.

Leto XIII.

Novi državni proračun

Finančni minister dr. Stanko Švrnjuga je v ponedeljek predložil Nj. Vel. kralju državni proračun za l. 1931./32.

Proračun splošne državne administracije znaša 8.522.359.292 Din, proračun državnih gospodarskih podjetij pa 4.687.944.622 Din, tako da znaša

skupni državni proračun
13.210.303.954 Din.

Novi proračun je manjši od prejšnjega za 137.709.206 Din. Proračun za leto 1930./31. je namreč znašal 13.348 milijonov 13.160 Din. To znižanje odpade deloma na splošno državno administracijo, katere izdatki so znižani za 12.202.261 Din, dočim je proračun državnih podjetij znižan za 125.506.945 Din. Izdatki in dohodki so določeni v enaki višini. Doseženo je torej

popolno proračunsko ravnotežje kar je prva in najvažnejša naloga pri sestavi proračuna. Znižanje izdatkov v primeri z dosedanjim proračunom kaže neomajen napor štedenja, ki je bilo dosledno izvajano pri odmeri državnih izdatkov. To prizadevanje vlade se kaže v polni luči, če se upošteva, da so pri sestavi tega proračuna obstojali isti pogoji kakor pri sestavi proračuna za l. 1930./31., dočim se obseg državnega aparata in njegove potrebe niso znižale in so razen tega v tem proračunu predvideni gotovi izdatki, ki so bili v teku proračunskega leta 1930.-31. odobreni kot izredni krediti.

Razen popolnega ravnotežja med izdatki in dohodki ter skrajne štednje v izdatkih je bilo omogočeno tudi še veliko znižanje davčnih bremen prebivalstva.

IZDATKI.

Državna administracija. Vrhovna državna administracija 259.910.427 dinarjev. Pokojnine 865.662.878 Din, invalidske podpore 170.000.000 Din, skupaj 1.035.662.878 Din. Državni dolgovi 1.220.295.784 Din. Ministrstvo pravde 433.683.504 Din. Ministrstvo prosvete 895.077.376 Din. Zunanje zadeve 156.015.620 Din. Notranje zadeve 644.000.000 Din. Finančno ministrstvo 400.910.853 Din. Vojska in mornarica 2.595.906.592 Din. Ministrstvo za gradbe 279.249.603 Din. Ministrstvo za promet 118.470.915 Din. Oddelek za gradnjo železnice 59.408.117 Din. Ministrstvo za kmetijstvo 83.463.844 dinarjev. Trgovina in industrija 70.992.889 Din. Socialna politika in narodno zdravje 229.310.880 Din. Rezervni krediti 40.000.000 Din. Skupni izdatki državne administracije znašajo 8.522.359.292 Din.

Državna podjetja in ustanove. Iz stroke ministrstva za prosveto 31 milijonov 145.294 Din. Iz stroke ministrstva za finance (monopoli, Belje, Topolovac, tovarna za sladkor Čukarica) 741.274.608 Din. Iz resora ministrstva za promet: državne železnice 2.706.529.085 Din, rečna plovba 131.258.605 Din, pošta, telegraf, telefon 398.296.341 Din, poštne hranilnice 18.573.375 Din. Ministrstvo za kmetijstvo 184.081.243 Din. Ministrstvo trgovine in industrije (Hipotekarna banka) 16.274.385 Din. Iz stroke ministrstva za šume in rudnike 482 milijonov 6.720 Din. Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje 78.515.006 Din. Skupni izdatki drž. gospodarskih podjetij in ustanov znašajo 4.687.944.662 Din.

DOHODKI.

Predlog proračuna za 1931/32 ne vsebuje nobenih novih dohodkov razen davka na samce. Dohodki iz drž. direktnih in indirektnih davkov so zmanjšani. Razlog zmanjšanja je

sprememba pogojev gospodarskega življenja. Vlada je zato že lani znižala nekatere doklade. Tekom leta 1930./31. je bila dvakrat znižana stopnja osnovnega davka na zemljarino. Predvideni donos neposrednih davkov je zmanjšan za 29 milijonov dinarjev. Med vsemi vrstami je bil zlasti zmanjšan donos davka na zemljišča za 110 milijonov dinarjev in donos davka za podjetja za 70 milijonov dinarjev. Predvideni donos na poslovni promet pa je povečan za 170 milijonov dinarjev. Na račun davčnih zaostankov je predvidenih 50 milijonov dinarjev. Zmanjšani so predvideni dohodki od neposrednih davkov, in sicer pri trošarini za 100 milijonov dinarjev ter pri carini za 76 milijonov. Monopolski dohodki so povečani za 22.659.360 Din. Reparaacijski dohodki so zmanjšani za 20 milijonov 86.000 Din. Dohodki državnih podjetij so povečani za 53.272.296 dinarjev.

Donos neposrednih davkov je proračunan na 2160 milijonov: od tega odpade na zemljarino 610, na zgradarino 258, na pridobitno 220, na uslužbenški davek 260, na samski davek 1, na vojnico 5, na davek na poslovni promet 450 milijonov dinarjev itd.

Donos posrednih davkov je proračunan na 3586 milijonov; od tega odpade na trošarino 800, na takse 1245, na carine 1488 milijonov dinarjev itd.

Donos monopolov je proračunan na 1839, reparacije iz Nemčije pa na 406 milijonov dinarjev.

Med dohodki iz državnih podjetij v skupnem znesku 5169 mil. tvorijo najjačjo postavko železnice s 3557 milijoni. Državni rudniki in šume bodo po proračunu vrgli 602 milijona dinarjev.

Delovanje Hmeljarskega društva za Slovenijo v letu 1930.

Pri Hmeljarskem društvu za Slovenijo je od 23 podružnic l. 1929. ostalo le 16. Odpadle so: Št. Andraž, Hoče, Št. Ilj, Laško, Šmartno v Rož. dol., Vojnik in Vransko, ostale so pa: Šmartno ob Paki z 21 člani, Braslovče (115), Škofjavirus (25), Žalec (278), Velenje (17), Gomilsko (48), Št. Jurij ob Tab. (21), Zg. Ponikva (17), Šoštanj (45), Št. Pavel (38), Celje-okolica (34), Marenberg (15), Ruše (18), Griže (31), Polzela (59) in Št. Peter z 41 člani. V podružnicah včlanjenih hmeljarjev je bilo 823, posameznih pa 59, skupaj torej 882 članov. Povprečno je plačal vsak podružnični član 8,80 Din, vsak posamezni pa 19 Din.

Opravljeni zapisnik izkazuje 637 števk, pošti oddanih pisem in poročil je bilo 1616, poročil o stanju hmeljskih nasadov itd. je bilo v minulem letu le 8, dočim jih je bilo druga leta 10—12. Društveni odbor ni dobival tržnih brzojavnih poročil, dasi si jih je društvo naročilo pri Jednoty čeških hmeljarskih društev v Žatcu, in jih torej tudi ni mogel oddajati, kar se mu je štelo v zlo.

Redni glavni občni zbor se je vršil lani 25. marca. Glavni odbor se je posvetoval petkrat, ožji pa osemkrat. Nadalje se je vršila 1 skupna seja ožjega in razstavnega odbora, 1 seja samo razstavnega odbora. Dne 3. avgusta je bilo obče zborovanje hmeljarjev v določitev mezde za hmeljske obiralce, 7. in 8. septembra se je pa vršila hmeljska razstava v proslavo 50-letnice ustanovitve Hmeljarskega društva.

S pomočjo društvenega odbora je bil desetim strankam zavarovan hmelj proti požaru v vrednosti 517.000 Din. Legitimacij za polovično

HUMANIK NUDIMO ZA POMLAD

MODNI ČEVLJI ZA DAME
D. 195.-
OTROŠKI ČEVLJI, LAK ALI RJAVI OD D. 75.-
MOŠKI POLČEVLJI, CRNI ALI RJAVI OD D. 165.-
NOČAVICE V VSEH MODNIH BARVAH.

Aleksandrova ulica 1.

vožnjo hmeljskim obiralcem je bilo izdalo društvo 1.255 komadov. Legitimacije so veljale za vožnjo sem in nazaj in je bilo ravnanje nekaterih podružnic napačno, ki so obiralcem za vožnjo nazaj izdajale nove legitimacije. V svrhu sušenja hmelja se je naročilo članom 11 vagonov velenjskega premoga.

Vremenske razmere lani vobče niso bile ugodne. V začetku majnika je bilo obilo padavin in hladno vreme, kar ni prijal hmeljski rastlini, ki je zaostajala v razvoju. Koncem maja se je vreme zboljšalo. Prikazovali so se bolhači, vendar ne v obilnem številu. Vročina v začetku junija in pomanjkanje padavin je neugodno vplivalo na rastlino. To stanje je trajalo do srede julija, ko je pričelo izdatno deževati. Neugodno vreme je torej povzročalo, da je bilo stanje hmeljskih nasadov zelo različno. Škodljivcev in bolezni pa ni bilo. Ob koncu julija se je vsled velike vročine pojavil v nekaterih nasadih solnčni palež.

Obiranje hmelja se je vobče pričelo dne 11. avgusta in je bilo v 14 dneh končano. Množina vsega pridelka se cenil na približno 13.000 met. stotov, in se je prodaja izvrševala prav naglo, morda prenašlo. Hmeljarji so imeli od leta 1929. slabe izkušnje in so prav radi oddajali svoj pridelek. Najvišja cena je znašala 12 Din za 1 kg, povprečna pa 9 Din.

Po kakovosti je bil hmelj prav izvrsten in je bil vsled tega tudi kmalu razprodan. Kakovost hmelja se razsoja po njegovi obliki, po barvi, po množini lupulina, po kakovosti arome in po kemični sestavi, to se pravi po množini grenčice v kobilah neposredno po navadnem sušenju in po sušenju pri prav visoki temperaturi, kar se v nemškem jeziku označuje kot »Trockensubstanz«. V svrhu analize so odposlali sedem vzorcev v poskuševalni zavod švicarskih pivovarj v Curihu, ki je vzorce razsojeval prav laskavo in je tako doprinešeno neovrgljiv dokaz, da je kakovost našega hmelja izborna in nič slabša, morda celo boljša od drugih, svetovno znanih vrst hmelja.

Pravcati križev pot je moral društveni odbor hoditi, da je dosegel polovično vožnjo za hmeljske obiralce, in v to svrhu klicati na pomoč sledeče oblasti in korporacije: Sresko načelstvo Celje, Kmetijsko družbo za Slovenijo, Zbornico za trgovino, obrt in industrijo, direkcijo drž. železnic v Ljubljani, generalno direkcijo drž. železnic v Beogradu, ministrstvo saračaja, ministrstvo poljoprivrede i vođa in napolned samega ministra dr. Anton Korošca. Prva vloga se je napravila dne 15. marca, zadnja pa 2. julija.

Vse druge težnje Hmeljarskega društva v prospeh hmeljarstva je društveni odbor izrekel v posebni spomenici, ki je bila izročena po g. veleposestniku L. Plavšaku gg. ministrom v Celju dne 11. novembra m. l. Vse navedene želje so pa ostale dosedaj le na papirju. Spomenica je bila izročena tudi novo imenovane-

mu poslaniku za Č. S. R. g. dr. A. Kramerju in ministrstvu trgovine v to svrhu, da bi se ob sklenitvi nove trgovinske pogodbe s CSR oziralo na želje našega hmeljarstva. Pogodba je perfektna — glede carine na hmelj je pa ostalo vse pri starem. Spomenica je bila ponatisnjena v »Slovenskem hmeljarju« in je gotovo še vsem v spominu.

V svrhu pridobitve novih odjemalcev našega hmelja se bo Hmeljarsko društvo po sklepu glavnega odbora udeležilo mednarodnega velesejma v Milanu, ki se bo vršil meseca aprila t. l. in je potom špedicijske tvrdke »Grom« v Ljubljani tjakaj odposlalo balot najfinejšega, prepariranega in signiranega hmelja, nekaj ročnih vzorcev, zemljevidov in reklamnih listov v italijanskem jeziku. V kritje zadevnih stroškov je banska uprava podarila Hmeljarskemu društvu 5000 Din, Savinjska posojilnica v Žalcu 1000 Din, Celjska posojilnica Celje 300 Din.

V spomin na pred 50. leti izvršeno ustanovitev Hmeljarskega društva se je dne 7. septembra vršilo v Žalcu slavnostno zborovanje, zvezano z razstavo hmelja. Obširno je tudi poročal o dosedanjem delovanju društva in o uspehu hmeljske razstave »Slovenski hmeljar«.

Banska uprava je vprašala društveni odbor za mnenje glede združitve vseh strokovnih kmetijskih listov v eno glasilo: »Kmetovalca«. Glavni odbor je sklenil, da se ne strinja s to namero in da naj »Slovenski hmeljar« še naprej izhaja kot glasilo Hmeljarskega društva.

Zavodu za pospeševanje zunanje trgovine v Beogradu je poslal društveni odbor reklamni list za naš hmelj s prošnjo, da ga Zavod prestavi na francoski in angleški jezik in ga objavi v svojem glasilu.

Sresko načelstvo Celje je dne 23. januarja t. l. sklicalo anketo, pri kateri bi se naj razmotrivalo o določitvi imena v svrhu znakovanja hmelja, pridelanega izven okrajev Celje, Vransko in Gornji Grad. Anketa ni prišla do definitivnega zaključka.

V »Kmetovalcu« je društveni poslovodja objavil dva poučna članka in sicer: »Poročilo o stenici triphleps minutis« in »Hmeljska kriza«.

Pogled v bodočnost našega hmeljarstva zaenkrat ni prav ugoden. Avstrija in Francija si hočeta prizadevati, da bosta z naprejem producirali toliko hmelja doma, kolikor ga potrebuje. Nemčija je istega mnenja in namerava nadalje povišati carino na tuj hmelj na 150 mark ter uvesti prisilno uporabljanje domačega hmelja v domačih pivovarnah. Vsled visokega obdačenja piva se je njegov konzum v Nemčiji tako zmanjšal, da bodo z naprejem letno rabili do 70.000 starih stotov hmelja manj. Čehoslovaška je pri vseh teh razmerah hudo prizadeta, ker mora 50% vsega hmeljskega pridelka spraviti čez državne meje. Za nas pa, ki moramo 90% svojega pridelka izvažati, prideta pri prodaji hmelja najbolj v pošte Anglija in Belgija, ki

sta pa slaba plačnika. Pridelovalni stroški ne najdejo kritja.

Pogled v bližnjo bodočnost našega hmeljarstva torej ni prav razveseljiv in ugoden — vendar ne smemo obupati. Kriza v hmeljarstvu traja že predolgo — in gorje nam, če je letos ne bo konec.

Opuščajmo vse stare nasade in tu-

di tiste, ki nam ne dajajo kvalitetnega blaga, in skrujimo še ostale po možnosti. Potrudimo se pa, da bomo vestno upoštevali izkušene nauke glede obiranja, sušenja, basanja in prodaja hmelja. Strnimo svoje vrste in ščitimo, kar je zaščiteno nujno potrebnega in zaščitite vrednega.

DOMAČE VESTI

VESELE PRAZNIKE

želita vsem čitateljem in inserentom
redakcija in uprava
»Nove Dobe«.

PRIHODNJA ŠTEVILKA »NOVE DOBE« izide v torek 7. t. m. popoldne.

d **Kraljeve velikonočne čestitke vojski in mornarici.** »Službeni vojni list« objavlja naslednjo velikonočno čestitko Nj. Vel. kralja vojski in mornarici: Svetli praznik Kristusovega vstajenja najsrčneje čestitam svojim oficirjem in vojaškim uradnikom, podoficirjem, kaplarjem in redovom z globokim prepričanjem, da jih bom vedno našel pripravljene v njihovi odgovorni dolžnosti do svojega vrhovnega poveljnika in drage nam domovine. S takim prepričanjem vas pozdravljam s »Kristus je vstal, junaki!« — Aleksander.

d **Novi uradniški zakon** je stopil 1. aprila v veljavo. Zakon velja za uradnike in ostale državne uslužbence civilnega reda in za uslužbence poštne hranilnice. Novi zakon določa pogoje za sprejem v državno službo, šolsko in strokovno izobrazbo, pravno službo, 10 položajnih skupin namesto dosedanjih kategorij, prejemke ministrov, banov in državnih nameščencev, draginjske in rodbinske doklade, službeno oceno, razpored nameščencev, periodične poviške, splošne dolžnosti uslužbencev, dopuste, pokojnine, rodbinski penzijski fond, prehodne odredbe, prevedbo, napredovanje in posebne doklade. Podrobnosti so že objavili dnevnik.

Moderne čevlje

d **Jubilejne znamke.** 1. aprila so prišle v promet jubilejne znamke v spomin na desetletnico osvobođenja in ujedinjenja, in sicer: znamke po 50 par, temnozeleno barve s sliko pokrajine Dobro polje; znamke po 1 D rdeče barve s sliko spomenika, ki bo postavljen v Parizu nad grobovi naših rojakov, umrlih v Franciji; znamke po 3 Din modre barve s sliko Kajmakčalana. Znamke po 50 par se prodajajo po 1 Din, znamke po 1 Din in 3 Din pa s pribitkom 1 Din. Pribitek gre v korist Ujedinjenja rezervnih oficirjev in bojovnikov v Beogradu in se bo porabil za ureditev vojaških grobov v Franciji. Znamke bodo v prometu do konca septembra t. l.

d **Požar pri Gomilskem.** V nedeljo 29. marca okrog 2. zjutraj je nastal ogenj v mlinu posestnika Dobnika v Šmatevžu pri Gomilskem. Dobnik je šele nedavno kupil mlin, a se še ni preselil vanj. V mlinu je še stanoval nekdanji lastnik Orožim z rodbino in mlinar Muhovic, ki je imel mlin v najemu še do Velike noči. Ogenj se je hitro razširil in upepelil ves mlin z zalogo žita in moke vred. Celotno škodo cenijo na 250.000 Din, Dobnik pa je bil zavarovan za 100.000 Din in Muhovic le za 30.000 Din.

d **Mamin Sibirjak: »BRATA GORDEJEVA«.** V založbi konzorcija »Nove Dobe« in tisku Zvezne tiskarne v Celju je ravnokar izšel v lični opremi roman »Brata Gordejeva«. Ta roman je najboljšo delo odličnega ruskega pisatelja D. N. Mamina-Sibirjaka, ki nas vodi s svojim

romanom v štirideseta leta preteklega stoletja. Dejanje se vrši v velikem industrijskem in rudniškem podjetju na Uralu. Pisatelj je izvrsten poznavalec industrijskega in rudniškega življenja v uralskem gorovju. Neprisiljeno nam slika dvojce za rusko preteklost in sedanost nad vse važnih dejstev: prehod od starega tlačenstva k industrijskemu načinu produkcije in prenos zapadnoevropskih kulturnih vrednot na širni ruski svet. Poleg pozitivnega učinkovanja nam odkriva zlasti tudi razkrojni vpliv obeh dejstev na osnovi ruskega življenja. Mamin-Sibirjak ima odlične vrline ruskih pisateljev, smisel za realnost, konkretnost in plastičnost, pri tem pa vendarle obdaja ves roman žar neke tople in mirne romantike, ki vodi k harmoničnemu doživetju povesti. Roman učinkuje tudi s svojim živahnim in napetim pripovedovanjem. Knjiga ima 88 strani in stane lično broširana samo Din 12.—. Naročila sprejema uprava »Nove Dobe« v Celju. Knjiga se dobi tudi v knjigarnah. Roman toplo priporočamo.

d **Pri zapeki,** močnejši pri prebavi, gorečiji v želodcu, krvnih navalih, glavobolu, splošni slabosti vzemite zjutraj na tešče kozarec »Franc Jožefove grenčice«. Po izkušnjah, nabranih na klinikah za notranje bolezni je »Franc Jožefova voda« izredno dobrodejno odvajalno sredstvo.

Dobre čevlje

»Franc Jožefova« voda se dobi vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Celje in okolica

c **Izročitev odlikovanj.** Kakor smo že javili, je g. sreski načelnik v torek 31. marca ob 10. dopoldne svečano izročil 11 odlikovancem red Jugoslovanske krone 4. oz. 5. stopnje. Istega dne ob 9. dopoldne pa je okoliški župan g. Mihelčič v občinski posvetovalnici na Bregu izročil naslednjim gg. red sv. Save 5. stopnje: p. Linu Prahu, provincijalu kapucinskega samostana Alojziju Poharju, superiorju samostana lazarištev, stavbeniku Konradu Golograncu iz Gaberja, Antonu Fazarincu, bivšemu županu celjske okolice in posestniku na Ostrožnem ter Vinku Kukovcu, podžupanu celjske okolice in stavbeniku na Lavi; zlato kolajno za državljanske zasluge pa so prejeli gg. Jurij Strenčan, posestnik na Lavi, Blaž Košič, predelavec v kemični tovarni in posestnik v Zavodni ter Ivan Glinšek, bivši župan celjske okolice in posestnik v Zg. Hudi-nji.

c **Nečuvna predrznost.** Pred dnevi je razstavila v mestnem gledališču v Celju banovinska tvornica preprog iz Sarajeva svoje izdelke. Ko je neka slovenska gospa iz Celja nagovorila navzočega zastopnika tvornice slovensko, ji je surovo odgovoril: »Merkwürdig, daß alle deutschen Frauen in Cilli slowenisch sprechen.

Dobro blago

po ugodni ceni dobite pri

I. Kudiš, Celje

Diese Renegaten! Cilli ist doch eine deutsche Stadt! («Čudno, da v Celju vse nemške gospe govorijo slovensko. Te renegatinje! Celje je vendar nemško mesto!») Svetujemo vsem

MESTNI KINO CELJE.

Vesele velikonočne praznike!

Na Veliko noč in velikonočni ponedeljek se predvaja nova sijajna 100% zvočna opereta **»Valček v spalnem vozu«** v glavnih ulogah Lucie Englisch, Fritz Schuitz drugi znameniti berlinski igralci. Petje! Glasba! Smeh! Predigri: zvočna šaloigra in zvočni žurnal.

Predstave na oba praznika ob pol 5., pol 7., in pol 9. zvečer.

našim ljudem, da zastopniku te tvornice, če bi se javil pri njih, pokažejo vrata! Neumestno pa je bilo, da je mestna občina kot lastnica gledališkega poslopja določila gledališče za to razstavo. To ni bilo v redu in bi bila mestna občina pač lahko našla primernejši prostor.

c **Znižanje cen mesa.** Pred dnevi so bile v Celju znižane cene kravjemu in volovskemu mesu za 2 Din pri kilogramu. Sedaj stane kilogram kravjega mesa 12—14 Din, kilogram volovskega mesa pa 16—18 Din.

c **Celjsko mestno avtobusno podjetje** opozarja na male spremembe voznega reda, ki velja od 1. aprila dalje. Iz Celja na Dobrno vozi avtobus do 15. maja samo dvakrat dnevno in sicer iz Celja ob 10. in 20.30, z Dobrne pa ob 6.05 in 14.30; iz Celja v Vojnik vozi ob 11.30 in 13.50, iz Vojnika pa ob 13. in 17. V seziji se bo vožnja na progi Celje—Vojnik—Dobrna pomnožila. Na progi Celje—Laško vozi točno ob 13. iz Celja in ne več ob 13.15. Proga Celje—Nazarje se podaljša do Rečice z istim voznim redom kakor doslej, samo da prihaja popoldanski avtobus v Celje 10 minut prej, nego doslej. Na progi Celje—Solčava vozi ob istem času kakor doslej in sicer do 15. junija samo do

Cenene čevlje

Solčave, od 15. jun. do 15. septembra pa do Tillerjeve kočv v Logarski dolini oziroma do Plesnika. Vozni red na progah Celje—Podsreda in Celje—Vransko ostane neizpremenjen. Na progi Celje—Sv. Peter pod Sv. gorami ostane vožnja z večernim odhodom iz Celja ob 18.15 in od Sv. Petra ob 5.45 neizpremenjena. Druga vožnja z odhodom iz Celja ob 12.50 se bo vzdrževala do Sv. Petra le ob sobotah in dnevih pred prazniki ter ob sejmskih dnevih, druge dneve pa samo do Prelaskega. Od 1. do 12. aprila bo na splošno željo prebivalstva izjemoma vozil ta avtobus do Sv. Petra.

c **Iz državne službe.** Gosp. Fran Januša, sodni sluga pri okrajnem sodišču v Ložu, je na lastno prošnjo premeščen k okrožnemu sodišču v Celju. Železniški zvaničnik gospod Martin Poženel je premeščen iz Postojne v Celje, žel. zvaničnik g. Alojzij Mlakar, čuvaj proge pri progovni sekciji v Celju, pa je upokojen.

c **Ekskurzija celjske rudarske šole v Mostar.** V nedeljo 29. marca je pripelo v Mostar 40 učencev celjske rudarske šole pod vodstvom ravnatelja g. inž. Ferjančiča. V Mostaru so si ogledali tamošnji rudnik, ki je zelo moderno urejen.

c **Koncert »Oljke«.** Pevsko društvo »Oljka« v Celju priredi v nedeljo 12. t. m. ob 16. v veliki dvorani Narodnega doma v Celju pod vodstvom pevovodje g. Mirka Videčnika prvi pomladanski koncert. Na sporedu so

Za pisanke

dobite apaške robce, prava svila po Din 35.— in Din 70.— pri

I. Kudiš, Celje

narodne in umetne slovenske, hrvatske in koroške narodne pesmi. Na ta koncert opozarjamo vse ljubitelje petja.

c **Trgovina z manufakturo Karol Vanič v Celju** je prešla te dni v druge roke. Letos poteka 51 let, kar je pokojni g. Karol Vanič ustanovil v Celju prvo slovensko manufakturno trgovino. Ni treba izgubljati besed o tem, kak pomen je imela trgovina v

onih burnih časih in kake borbe z nasprotniki je moral prestati idealni narodnjak. Pokojni g. Karol Vanič je s svojo pridnostjo in solidnostjo vztrajal in prospeval. Trgovski obrat je imel v hiši Celjske posojilnice na ogalu Kralja Petra ceste in Prešernove ulice (sedaj last g. Stermeckega) in nato v Narodnem domu (sedanja poslovalnica Celjske posojilnice). Trdka Karol Vanič je izšolala tekom let celo vrsto uglednih slovenskih trgovcev. Ves čas svojega obstoja je bila trdka zvesta načelom svojega ustanovitelja. Po njegovi smrti je vodila trgovski obrat njegova soproga ga. Vaničeva z isto pridnostjo dalje. Vkljub temu, da je imela s trgovino posla čez glavo, je našla časa, da je vzorno vzgojila svoje otroke. Stara slovenska generacija v Celju bo ustanovitelja in trdno gotovo ohranila v lepem spominu.

c **Kočekov dom na Korošici** je bil danes otvoren in bo oskrbovan do 12. t. m. Tako je omogočeno smučarjem alpinistom, da posetijo ta jugoslovenski Engadin. Na Korošici je 3

kupite pri
M. Strašek
Kralja Petra cesta 29

do 4 m snega, smuka je idealna. Na Korošico bo odšlo za praznike mnogo smučarjev iz Celja, pa tudi iz drugih krajev. Prva skupina smučarjev je odšla danes popoldne iz Celja, druga skupina pa se odpelje v soboto ob 16. z mestnim avtobusom iz Celja do Luč.

c **Popisni odbor za Celje-okolico.** Popisni odbor za okoliško občino tvorijo naslednji gg.: predsednik župan g. Alojzij Mihelčič, namestnik Jurij Strenčan, člani dr. Karol Laznik, Vinko Kukovec, Miloš Levstik, Franjo Kranjc in Valentin Hrastnik.

c **Na občnem zboru SK Celje** so bili v torek izvoljeni v odbor naslednji gg.: predsednik dr. Rebernik, podpredsednik Borlak, tajnik Tome, blagajnik Kopušar, gospodar Stoklas, tehnični referent Wagner, zdravnik dr. Ivič ter načelniki nogometne, teniške in hazenske sekcije. Na občnem zboru je bilo ugotovljeno, da se merodajni krogi vse premalo brigajo za razvoj slovenskega sporta v Celju.

c **Celjski denarni zavodi** bodo na veliko soboto ves dan zaprti.

Tudi

Vi boste bolj elegantno oblečeni in si boste prihranili še mnogo denarja, ako si nabavite svilo, volno, delen, etamin in druge moderne tkanine za damske obleke v

Trgovskem domu Stermecki, Celje

Velika izbira

angleškega sukna je pri

I. Kudiš, Celje

PRAVA POT

za temeljito in štedljivo pranje. Schichtova

ZVEČER

metoda je enostavna in praktična. Z Žensko

hvalo se zvečer namoči, s Schichtovim ter-

pentinovim milom pa prihodnje jutro izkuha.

ZJUTRAJ

TO JE CELO DELO PRI
SCHICHTOVI METODI

c **Škropite ceste.** Prejeli smo dopise, v katerih izražajo prebivalci željo, da bi začela mestna občina redno škropiti Ljubljansko cesto, cesto na Bregu in Mariborsko cesto, ki je najbolj prometna. Občina bo gotovo takoj ustregla tej upravičeni prošnji.

c **Popolni lunin mrk** je bil sinoči od 20.25 do 21.50 dobro viden tudi v Celju. Redki nebesni pojav je opazovalo mnogo ljudi.

c **V marcu je umrlo v Celju** 21 oseb in sicer 4 v mestu, 16 v javni in 1 v vojaški bolnici.

c **Smrtna kosa.** V celjski bolnici je umrla 31. marca 70-letna pestunja Liza Vrhovnikova iz Oplotnice pri Konjicah, 1. aprila pa v starosti 37 let g. Juraj Vukmanič, črkostavec v tiskarni Brata Rodé & Martinčič. V četrtek 2. t. m. zjutraj je umrl v Gaberju 159 pri Celju v starosti 21 let trgovski pomočnik g. Julij Vegi, brat celjskega trgovca g. Ladislava Vegija. Na veliki petek zjutraj je umrla v Celju (Strossmayerjeva ul. 1) po daljšem trpljenju v starosti 32 let plačilna natakarka gđc. Angela Kodermanova, hčerka hišnice v Zvezni tiskarni. Pokojnim bodi ohranjen blag spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

c **Nesreča ne počiva.** V Rudni vasi pri Radečah je padlo 30. marca 5-letnemu dninarjevemu sinu Jožefu Čopu poleno na desno nadlahtnico in mu jo zlomilo. — 26. t. m. je padla 22-letnemu rudarju Martinu Jakopiču v rovu v Hudi jami gruda premoga na desno nogo in mu močno poškodovala stegnico. — 20-letnemu rudarju Ivanu Krhlecu je padla v državnemu rudniku Straža-Krapina gruda premoga na levo nogo in jo zlomila. — 22-letnega hlapca Karla Resnika je 31. marca brenil konj in mu zlomil lobanjsko bazo. — 27-letni mesarski pomočnik Franc Lešnik iz Celja si je 1. t. m. v mestni klavnici pri delu prerezal kito sredinca na levici. — Na Ponikvi so 28. marca zvečer fantje napadli 20-letnega dninarja Rudolfa Tihca in ga težko poškodovali na glavi in desni roki. — 2. t. m. popoldne je padel 28-letni delavec Franc Škof iz Škofje vasi na državni cesti z voza pod kolesa, ki so mu zmečkala obe nogi. Škofa so prepeljali z rešilnim avtom v celjsko bolnico. — V kamnolomu v Bukovju pri Slivnici je v torek 31. marca prežgodaj eksplodirala mina in nevarno ranila 62-letnega prevžitkarja Franca Mastnaka na obrazu in očeh. Njegov sin ga je prepeljal v celjsko bolnico, od tod pa so ponesrečenca zaradi poškodb na očeh prepeljali v mariborsko bolnico. — 1. aprila zvečer se je zgrudil na Dečkovem trgu 51-letni brezposelni krojaški pomočnik Henrik Kotnik in se pri padcu močno poškodoval na glavi. Na rešilni postaji so mu nudili prvo pomoč. — 61-letnega dninarja Andreja Pekošaka so 30. marca zvečer napadli fantje pri Sv. Tomažu pri Šmarju, ko jih je miril, in ga občutno poškodovali na desni rami in desni strani glave. — 32-letni posestnik Eric Čerenjak iz Čreta je padel v četrtek 2. t. m. na Slomškovem trgu pod voz. Kolo mu je zlomilo desno nogo. — 34-letni delavec Franc Kos v Celju si je 2. t. m. pri padcu z voza izpahnil nogo. — Čerenjaka in Kosa

so prepeljali z rešilnim avtom v celjsko bolnico.

c **Oblastna poštna organizacija za Slovenijo** bo imela v nedeljo 12. aprila v mali dvorani Celjskega doma glavno skupščino, kateri bodo prisostvovali tudi delegati iz drugih delov naše države. Začetek točno ob 15. Po uradnem delu skupščine bo priredila organizacija za povabljenе goste in svoje članstvo večerjo in družabni večer.

c **Prostovoljno gasilno društvo in rešilni oddelek v Celju** se je na željo prebivalstva odločil, prirediti na Veliko noč in velikonočni ponedeljek od 9. do 12. dopoldne prost in brezplačen ogled novega, modernega gasilskega doma in prostorov rešilnega oddelka. Vhod na magistratnem dvorišču desno. Skupine bodo vodili člani društva po prostorih. V 49 dneh svojega delovanja je rešilni oddelek 42-krat interveniral. Že iz tega je razvidno, kako zelo potrebna je bila ustanovitev rešilnega oddelka. Društvo želi vsem dobrotnikom in prijateljem vesele praznike.

c **Invalidska tombola.** Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju bo priredil v nedeljo 3. maja — v slučaju slabega vremena pa 10. ali 14. maja — svojo VII. javno tombolo. Tudi ta tombola ne bo zaostala za prejšnjimi z mnogimi in dragoceniimi dobitki, s katerimi se je invalidska tombola pri ljudstvu tako priljubila. Krajevni odbor prosi in opozarja vsa celjska društva na datum tombole, da ga puste prostega revnim vojnimi žrtvam, ki prejemajo podporo iz čistega dobička tombole.

c **Besede »Cene so padle«** so velikega pomena. Ker je moja, že vsakomur dobro znana manufakturna trgovina nova, založena izključno samo s čisto novim, svežim in dobro izbranim blagom v najmodernejših vzorcih od priproste do najfinejše kakovosti, so tudi cene nove in izredno nizke ter današnjim težkim denarnim razmeram primerne. Moje geslo je: mal dobiček in čimvečji promet, zato ne delam nobene kričeče reklame, s katero se ljudstvo samo moti, temveč doprinesem dokaz, o katerem se lahko vsak sam že pri najmanjšem nakupu pri meni prepriča. Priporoča se torej v Vašo korist z odl. spoštovanjem **Anton Brumec**, manufakturna in modna trgovina pri **»ANTONU«, CELJE**, Gospoška ul. 2.

c **Nalezljive bolezni v Celju in celjskem srezu.** Po uradni statistiki je bilo stanje nalezljivih bolezni v mestu Celju in celjskem srezu od 8. do 14. marca naslednje: tifuzne bolezni: v celjskem srezu je ostal edini bolnik še dalje v oskrbi; škrlatinka: v celjskem srezu je ostal edini bolnik še dalje v oskrbi, istotako v mestu Celju; davica: od prej ostali 3 bolniki, na novo obolel 1, ozdraveli 3, ostal še 1 v oskrbi; šen: v celjskem srezu je edini bolnik ozdravel.

c **Nočno lekarniško službo** ima od sobote 4. t. m. do vštete petka 10. t. m. lekarna »Pri Mariji pomagaj« na Glavnem trgu.

c **Gasilno društvo v Celju.** Tedenško službo ima od nedelje 5. t. m. do vštete sobote 11. t. m. II. vod pod poveljstvom g. J. Pristoška.

Dopisi

Žalec. (Gledališka predstava.) Kmetško društvo Zg. Ložnica bo uprizorilo v nedeljo 12. t. m. ob 20. v dvorani g. Robleka v Žalcu Nestroyev čarobno burko »Lumpacij vagabund« ali »Zanikrna trojica«. Med odmori bo svirala godba. Po igri prosta zabava.

Celjska sokolska župa

Javni nastopi v letu 1931.

Leto za letom so posamezna društva vabila na svoje nastope tudi sosednja društva. V mnogih slučajih sta se isti dan vršila v neposredni bližini po dva javna nastopa. Naše članstvo je bilo prekomerno zaposleno, zlasti telovadci in telovadke so v dobi javnih nastopov imeli malokatero nedeljo in praznik prost, da bi ga lahko izrabili za odpočitek. O gmočnih žrtvah, ki so s prepogostimi sodelovanji zvezi, ne bomo izgubljali besed. Malo je bilo društev, ki bi priredila javni nastop z lastnimi močmi. Po večini so se sklicevala na slabo finančno stanje in na razlog, da nastop z lastnimi močmi ne more priti do veljave. Vemo pa, da radi sodelovanja drugih društev ni bil gmočni efekt nič kaj večji, močnejši pa tudi ne, ker si občinstvo ni moglo ustvariti slike, kakšna je vrednost prirediteljeva. Letos, ko smo narasli za 125%, ako prištevamo posavska društva, se bodo morala tudi vabila k sodelovanju kolikor mogoče omejiti. Župna uprava prepušča bratškemu društvu, da po lastni uvidevnosti vabijo druga društva, tem pa je prepuščeno, da se zleta udeležijo, kakor jim to najbolj kaže. Sokolska župa Celje šteje trenutno 49 društev in 6 čet, tedaj 55 edinic. Lahko se zamislite v položaj, kam bi posamezna društva zašla, ako bi vsako društvo računalo na udeležbo iz vseh močnejših društev naše župe. Morda bo dobro, ako navedemo dosedaj prijavljene javne nastope, pri čemer smo upoštevali tudi posavsko okrožje. Javni nastopi se vrstijo takole:

19. maja Gomilsko, 7. junija Motnik (izlet društva Vransko), isti dan okrožni zlet v Boštanju ob priliki 10. letnice, 14. junija Cerklje, Hrastnik, Rajhenburg, Šmarje pri Jelšah, Žalec, 21. junija 25-letnica in razvitje prapora v Krškem, javni nastop v Trbovljah, 28. in 29. junija župni zlet, tekme in mladinski dan v Celju, 5. julija Brežice, Sevnica, Sv. Jurij ob j. ž., 12. julija Polzela in Ponikva, 22. avgusta Sv. Križ pri Kostanjevici in Zagorje ob Savi, 9. avgusta Laško in Vransko, 15. avgusta Sv. Peter pod Sv. gorami in Velenje.

Društvo Kapele je na okrožnem sestanku v Krškem javilo svoj nastop za 12. avgust, kar je očitno pomotno, ker je ta dan delavni, 25. letnico praznuje društvo Braslovče, ki želi imeti večji nastop, prireditelj se bo vršila v juniju tudi v Šoštanju. Mnogo društev še svojega nastopa ni prijavilo.

Bratska društva se naj s sosednjimi društvi sporazumeje, kateri zlet smatrajo obvezen, da se ga društva iz sosesčine udeležijo. Razen župnega zleta, ki je obvezen za vsa društva,

naj bi se število večjih javnih nastopov s sodelovanjem drugih društev čim najbolj omejilo. S tem pa, kakor že prečeno, ne nameravamo braniti bratskim društvom, ki praznujejo bodisi svoj jubilej ali drugo pomembnejšo priliko, da bi ne smela vabiti tudi drugih društev.

Naša dolžnost je, da se podpiramo in delamo za skupnost, toda skrbeti moramo, da s tem ne obremenjujemo preveč svoje članstvo.

Letošnje proste vaje.

Na razna povpraševanja ponovno povdarjamo, da so za letošnji župni zlet določene za člane, članice in oboji naraščaj proste vaje, ki se bodo izvajale na vsesokolskem zletu v Pragi 1932. Za deco je sestavil skupne vaje brat Burja, od katerih I. sestavo smo poslali vsem društvom, ostalo sledi v kratkem. V kolikor bratska društva še nimajo v rokah vseh prostih vaj za člane, članice in naraščaj, naglašamo, da ni naša krivda. Župa že radi župnega zleta želi, da bi društva skoro prišla do vseh vaj, toda dosedaj so bile objavljene le prve sestave. Pričakujemo, da bodo vse ostale sestave objavljene v »Sokolu«, ki izide 10. aprila.

Uprava Sokolske župe Celje.

Po svetu

s **Prezgodaj se je veselila.** Redka prigoda se je pripetila nedavno kodanjskemu županu Sorensenu. Nekega dne so ga našli otrplega in vse je kazalo, da ga je zadela kap. Zdravnik ga je pregledal in izjavil, da je mrtev. Gospa županja je baje vzdihnila: »Hvala Bogu, da sem vdova!« Sledile so priprave za pogreb in županja je sklenila pokopati svojega moža obritega. Poklicali so seveda brivca, ki je namilil mrtvemu g. županu obraz in se pripravil, da ga obrije, ko je mrlič nenadoma kihnil. In župan je meni nič tebi nič vstal — od mrtvih! Brž so poklicali drugega zdravnika, ki je ugotovil, da se je njegov kolega nekoliko zmotil, ko je trdil, da je zadela župana kap. Gospa županja zatrjuje zdaj svojim znankam in znanecem, da bo dala prihodnjič pokopati moža neobritega.

s **Čebula kot vremenski prerok.** Na Burgundskem v Franciji uporabljajo koščke čebule kot vremenske preroke. Na sveto noč razrežejo tankaj 6 čebul na polovico, 12 čebulnih polovic predstavlja 12 mesecev v letu. Na vsako polovico potrosijo omenjeno noč nekoliko soli. Na nekaterih koščkih se raztopi sol takoj, na drugih pa sploh ostane neizpremenjena. One polovice čebule, ki so sol raztopile, predstavljajo mokrotne mesece, ostale pa prorokujejo suho ter solčno vreme.

s **Usodna predstava v kinu.** V rumunskem kraju Georovesti je predvajal potujoči kino film, v katerem brzi na videz lokomotiva s polno paro proti gledalcem. Mnogi obiskovalci, ki so videli prvič film, so se železniškega stroja na platnu tako ustrašili, da so udrli proti izhodu in je bilo 12 oseb težko ranjenih. Potujoči kino je moral v galopu iz vasi.

FRAN ROŠ:

Bedna Velika noč

(Lebring 1917.)

Osemnajstletni vojak enoletnik Milan Mavrič je stopil iz vlaka k postaji. Hladno je v noč zašumela burja z ravnine, ki se je bila komaj iznebila snega. Skozi temo in blato je krenil na cesto. Nahrbtnik in lesen kovček je težko vlačil s seboj. In že je razločil: Tam je brlela svetiljka in pod njo se je belila deska z napisom. Domislil se je napisa ob vhodu v Dantejev pekel. Bedni kraj sivih barak in gladi! Kako dolgo še? Ali vzdrži tudi tó, bladi, visoki fant? Tako so ga zdaj poslali še sem, ko se je bil komaj za nekaj dni zopet pomudil doma. In zdaj za Veliko noč, na sam veliki petek sedemnajst. Umri je Bog, zares...

Plaho so svetle luči iz barak, ki jih je obdajalo visoko leseno obzidje z bodečo žico na vrhu. Stražnik, stari vojak, je odrinil železno omrežje vrat in jih zopet zaprl za novim gostom.

Milan Mavrič se je javil v prvi baraki četovodji, ki mu je zehaje pobral dokumente in ga poslal v barako deveto. Enoletni prostovoljci so tam. Prostovoljci, kruta ironija!

V oddeljeni tretjini devete barake je bil dom enoletnikov. Ena sama luč je gorela tu in pod njo je dremal službojuči vojak, glavo je bil položil na mizo. Ves prostor je bil poln težkega zraka. Iz železne peči je ubajal plin. Sopla so telesa okrog in okrog ob stenah na slamnjačah, ki so tikoma ležale na črnih lesenih tleh. Nekdo je vpil v spanju nagle, nerazumljive besede. In nad vsemi temi ljudmi so na višji etaži spali še drugi. Tam je nekdo pokašljeval brez prestanka iz votlih prsi.

Vojak ob mizi, Čeh, se je dvignil in je vodil Mavriča ob slamnjačah. Nikjer ni bilo nezasedenega prostora. Obstala sta pred spečim fantom z gostimi svetlimi lasmi, z deklško nežnim obrazom.

»Ni to Ivan Podnešek?«

»Je, že poldrugi mesec je tu.«

Zbudil se je Podnešek, s smehljajem je pozdravil prijatelja, sošolca. Še pred osmimi meseci sta v gimnaziji skupno čitala Homerja in rimske elegike. Davna doba, odbegla kot sanje!

Dvignil se je tudi Matej Jurhar, ki je ležal kraj Podneška. Dva razreda je bil pred njima, bil je že na fronti, kjer ga je podsula mina.

Vsi trije in Čeh so sedli k mizi. Mavrič je odprl nahrbtnik s kruhom, mesom in potico. Škrtali so zobje, oči so se iskrale, blagoslovljale so dobrote iz domovine. Izpraznili so steklenko vina in Jurhar je bruhal v gnevu:

»Tu so vse uganke dognane do kraja. Vse skupaj je glupa, a grozna potegavščina. S čim vsem so nas krmlili v šolah! S kulturo in človekoljubjem. Toda za koliko smo padli pod pračloveka! In človek je krona stvarstva. Prežalostna krona!«

Zaviti v dim cigaret so do tretje ure v jutru govorili o vsem. Nato so legli v ušiva gnezda. Mavrič se je zleknil oblečen med tovariša, še enkrat je prevdaril svoj položaj in misel mu je obiskala tudi tovariše, ki so stali zunaj na frontah.

Danilo se je že, ko ga je iz spanja splašil klic:

»Tagwache, auf!«

S slamnjač so se opotekale postavice. Padale so kletvice v osmih jezikih. Tu so bili golobradci in sivolasci. Noetova barka, ki plove bogvekam.

Zunaj je bilo megleno jutro, sivo in prazno kot življenje. Iz lesenih barak, ki je bilo z njih lesenih sten odpadlo že dokaj apnenega beleža, so zevala temna, zamrežena okna.

Vojaki so se postavili v vrsto, ki se je vila h kuhinji. Tjakaj so se pomikale še druge vrste od vseh strani k raznim vhomom in kotlom. Kot morske kače, je menil Jurhar. Naprej

in naprej z menajznimi skodelicami, da zajemalka vlije vanje grenko črno tekočino. Samo imenovali so jo kavo, sicer pa je bila vsaj vroča in je želodec polnila.

Komaj so se vrnili in izpili črmino, kruha ni skoro nihče imel, je vstopil desetnik in so krenili v dvostope okoli barake in zopet okoli in zopet. Počasi in potem hitreje skozi blato in luže.

»To delamo vsako jutro,« je pojasnjeval Podnešek. »Naš glavni posel je to. Zdaj nas ne silijo več, da bi tekali. Vedo, da ne prenesemo, sestrani smo in uši so nam izpile že dokaj krvi.«

Tempo je postajal hitrejši in dvoje vojakov je izstopilo, češ, da se jima vrti v glavi in ju noge ne drže več. Desetnik je ublažil korak in ko so merda tridesetkrat ponovili pot, so se vrnili v barako. Večina je legla na slamnjače, ostali so se lotili kart in kvant, nekdo je celo pričel pisati pismo.

Cez uro je desetnik klical k raportu. Skoro dvajset enoletnikov se je dvignilo, da si izprosijo dopust za praznike. Nikomur več nego tri dni, je bilo razglašeno. In le, če so razlogi dovolj tehtni. Tudi Podnešek, Jurhar in Mavrič so stali tam v vrstah, da poizkusijo za vsak slučaj, čeprav niso verjeli v uspeh.

Debeli nemški narednik se je razsrdil nad dolgo vrsto. Namršil je brke in obrvi ter pihal v enoletnike:

»Ne mislite več na domače kolače! Civil vam izbijem iz glavy, pa če so še tako zelo inteligentne! Kmalu dospene nova komisija, pregleda vas in vrže na fronte, marš! Sami zdravi ljudje ste, bolan je le vaš patriotizem. In kako ste adjustirani, kako je prišit tale gumb, kako so ovite tele gamaše...«

In šest enoletnikov je frčalo iz vrste.

Tenak stotnik s pobarvanimi lici, Mavrič se je ob njih domislil velikonočnih pirhov, je pridružil do vrste in je spakovaje se govoril, v vsem pritrjujoč naredniku:

»Milan Mavrič, hm. Ze ime samo vas ne priporoča. In ta predrznost!

Komaj je došel semkaj, že hoče na dopust. Kvečjemu vas zaprem... A, vi ste Jurhar, hm, opremljeni ste s črno piko. Na vas posebno pazimo, ste sunljiv tip, slab Avstrijec in sploh tip. Gospod narednik, priporočam ga vaši posebni pažnji. Sicer so pa vsi tile gospodje zreli za fronto, priporočiti jih bo treba tudi komisiji... Podnešek, no, morda ste res v redu vojak, dva dni dopusta, kaj ne, gospod narednik...«

In tako dalje do konca vrste, kjer je bilo izrečenih nekaj zapornih kazni za Veliko noč. Potem so se razšli vsak s svojo usodo.

Delili so kruh. Po dva sta prejela za tri dni hlebec temnega, pustega komisa, ki je bilo v njem dokaj divjega kostanja, lesa, slame in še marsičesa.

Mavrič in Podnešek sta si prerežala hleb. In že je planilo šestero suhljatih rok v blato po odpadle drobtinice. Tako so oprezovali nanje vojaki, razčepani in gladni, z motno lesketajočimi se očmi. Ljudje so se zagrizli v kruh. Hlebi, ki naj bi bili zadoščali preko praznikov, so izginili v nekaterih minutah.

V posebnem oddelku, ograjenem z visoko žico, so postajale stotine ujetih Rusov pred barakami. Iz njih nekoč mehkih obrazov so votlo zijale lačne oči. Govorili so, da jih umre tudi po deset na dan.

Skozi megle je pogledalo solnce. Tako kot včasih in zmirom, kakor da je vse v redu in prav v barakah in na zemlji. Pa saj se vrti vse v starem tiru, baje bodo tudi letos cvetele cvetice in ptice zapojejo zopet zunaj. Pravzaprav se ni mnogo reči izpremenilo na božji zemlji. Le zdi se tako.

Podnešek se je odpravil k vlaku. Poslavljal se je poln smehljaja, kakor da bo njegov dopust brezkončen. In vendar bo za dva dni zopet tu ob slamnjači pestoval svoje gorje.

Jurhar je široko iztegnjen počival na ležišču, vlekel dim iz cigarete in pripovedoval Mavriču:

»Nazadnje je na fronti vendar huje. Slamnjača je udobnost, čeprav je trda in ušiva. S koščkom kruha tu

James Oliver Curwood:

Podarjeni obraz

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

In nenadoma se je zavrtalo tole vprašanje v njegove možgane: Kaj naj vse to pomeni? Kaj mu je Conniston povedal? Ali mu ni mrtvec že ves dan med njegovim potovanjem po tečajski samotni puščavi hotel nekaj sporočiti? Ali ni ves dan razločno čutil njegove navzočnosti? Ali ne zahteva morda Conniston, naj se vrne? Vse sile je napel, da bi se rešil teh morečih misli, ki ga niso hotele pustiti. Pri tem pa se je čedalje jasneje zavedal, da mu je Anglež zadnje pol ure pred smrtjo hotel še nekaj povedati, in da je to željo zatrl. Največje zmagoslavje poguma je bilo to, da so bile Connistonove poslednje besede tisti opomin: »Pomisli na to, fant, da si dobil ali izgubil v trenutku, ko te McDowell prvič premeri z očmi.«

Toda v naslednjih trenutkih se je Keithu razodela Connistonova gola duša, in zagledal je, kako se je Anglež, ko mu je bil za zmeraj vzet govor, boril s poslednjimi izdihajočimi močmi, da bi njegove ustnice izoblikovale še nekaj besed, ki jih ni izgovoril, dokler ni bilo za nje prepozno.

In med tem ko je poslušal tuljenje vetra in prasketanje ognja, je mrmral Keith neprestano isto vprašanje: »Kaj mi je vendar hotel reči? Ko se je veter spet pomiril, je Connistonova ura jela tikati kakor prestrašeno srce, in njen pospešeni tik, tik, tik je kot v odgovor na njegovo vprašanje nalik kladivu udarjal Keithu v ušesa: »Vrni se! Vrni se! Vrni se!«

Keith je napel vse sile proti oni nemočni slabosti in potisnil govorečo stvarco globlje pod spalno vrečo. Tako je ni mogel več čuti in končno ga je vendar objel nestalen spanec kakor gluha omotica.

Ko je napočilo jutro, je prišel Keith iz svojega šotara in razgrebil ogenj. Pod pepelom je bilo še nekaj žerjavice, ki jo je razpihlil do plamenov in naložil nanjo novega lesa. Muke zadnje noči ni mogel tako hitro pozabiti, a njenega pravega zmisla ni več vedel. Smejal se je svoji prenapetosti in se izpraševal, kaj bi si Conniston mislil o njegovem obotavljanju, o njegovem nemiru in razburjenosti. Da ga je moglo to razumljivo popuščanje misli in čutov v pretekli noči tako premotiti, ga je skoraj zabavalo. Za vse si je lahko našel razlago. Po razkroju mozga

v štirih breznačnih letih je stremel njegov razum pod silnim nihanjem spet k ravnovesju. Ze današnje jutro ga je našlo mirnejšega in njegov mozeg je deloval voljno in jasno kakor že davno ne. Poslušal je uro in njeno tikanje se mu je zdelo popolnoma prirodno. Med tem ko si je pripravljajal zajutrek, si je celo zažvižgal pesmico.

Potem je pobral svojo culo in nadaljeval pot proti jugu. Povpraševal se je, ali je Conniston svojo službeno knjigo znal kdaj tako dobro na izust kakor jo zna zdaj on. Na koncu šestega dne jo je znal na pamet od začetka do konca. Razen tega je smatral za svojo dolžnost, da je vsako uro napeto obstal in drevju okoli sebe strumno salutiral. Tu ga McDowell ne dobi.

Neprestano si je govoril sam sebi: »Jaz sem Derwent Conniston. John Keith je mrtvec — mrtvec in pokopan, tam gori leži pod tlemi male kolibe, prav tiste male kolibe, ki jo je postavil seržant Trossy s svojo patruljo leta 1908. Moje ime je Conniston — Derwent Conniston!«

Da si ohrani pogum in svoj zdravi razum, se je Keith v letih samote navadil govoriti s samim seboj in si sam odgovarjati. Zdaj pa je bilo treba reči: »Conniston, prijatelj, morala bova znati zmagati ali pa umreti!« Že po tretjem dnevu ni govoril o Keithu drugače kakor o mrtvecu. O smrti Johna Keitha je razširil Connistonovo slavno zgodbo. »Gospod nadzornik, John Keith je umrl hrabro in z vedro zavestjo,« je poročal drevesu, ki je predstavljalo McDowell. »Bil je najspodobnejši in najdostojnejši dečko, kar sem jih kdaj srečal.«

Šesti dan se je zgodil čudež: prvič po neskončnih mesecih je Keith spet videl solnce. Sicer je že prejšnje dni videl, kako si skozi debelo zaveso severne megle in skozi pršeti dež utira pot motna, dimasta senca ohranjevalca življenja, toda zdaj, šesti dan, je bilo res solnce, pravo, žareče solnce, ki se je zasvetilo v vsem svojem sijaju za kratko poldne nad severnim svetom.

Vsak dan je prihajalo solnce bliže, vsak dan je bilo toplejše in toplejše; in tudi oblaki pare in mrzli dih tečaja sta ostajala vse dalj za njim. Toda šele potem, ko je bil že popolnoma iz ledene megle, se je Keith obrnil na zapad. Zdaj pa ni več tako hitel. Dal si je časa, saj je pobegnil iz ječe in je potreboval miru in brezdelja, da preizkusi prvi opojni občutek prostosti. Potreboval je tudi zbranosti in moči za strašni boj, ki ga še čaka.

Šele zdaj, ko sta mu solnce in sinje nebo zvedrila glavo, šele zdaj je videl sto in sto prežečih pasti na svoji poti, ki bi ga utegnile spraviti v nesrečo, sto

zank, kamor bi se lahko zapletel pri vsakem nerodnem koraku. Namenoma in sam od sebe je šel iskati krvnika. Vsak dan, ko bo živel tam doli, se bo srečal s smrtjo, kadar bo naletel na človeka. Noč in dan bo moral paziti, moral bo brzdati jezik, paziti na vsak korak in nadzirati svoje misli. Vsak trenutek lahko oko zakona pronikne skozi tanko plast njegove preobleke in preda njegovo zapravljeno življenje vislicam.

Prišle so ure, ko se je zgrozil v mislih na vse to. Takrat se je njegov duh ukvarjal z drugimi možnostmi bega. Toda potem je vselej čul Connistonov mrzli, vzpodbujajoči glas, boja željna in nade polna mu je novič vzvalovila kri v žilah in pripravljen je bil postaviti se nevarnostim doma po robu.

Zdaj je bil Derwent Conniston in drugega mu ni bilo mar. Kadar pa je prišel v mislih tako daleč, je spet obstal pred veliko in tajnostjo polno uganko, ki mu jo je zadala ta pustolovščina na življenje in smrt in v kateri je moral neprestano grebsti.

Kdo je bil prav za prav Derwent Conniston? Keith je zbiral to, kar je vedel o njem, drobec za drobec, in vselej je prišel do istega zaključka, ki ni prav nič povedal. Anglež, ki so ga svojci — če so še živeli — imeli za mrtvega, obsojenec ali izgnanec in najhrabrejši, najbolj viteški, najplemenitejši mož, kar jih je kdaj poznal. Le »odkdo« in »zakaj« tega življenja je zbujalo v Keithu razburjenje in radovednost, kakor je prej ni poznal. Neizprošno in trdno je sklenil Anglež vzeti svojo skrivnost s seboj v grob. In njemu, Johnu Keithu, ki je bil zdaj Derwent Conniston, je zapustil kot dediščino neprodirljivo skrivnost, ali pa — če se mu je zdelo tako bolje — nalogo, naj odkrije, kdo je bil in po katerih poteh je hodil oni, čigar ime je nosil.

Često je opazoval Keith sliko male deklice v uri: vselej je gledalo iz njenih oči nekaj, kar ga je spominjalo na Connistona in na to, kako je Anglež preživel poslednje ure svojega življenja. Deklica je morala v tem dorasti v mlado gospodično, o tem ni bilo mogoče dvomiti.

Iz dnevoj so postali tedni in pod Keithovimi nogami se je širila vlažna, sladko dehteča zemlja. Kmalu so izginili tudi poslednji ostanki tajajočega se snega in v začetku maja je prišel v ozemlje Reindeerskega jezera, ki leži tri sto milj južno od tečajske samotne ravnine. Tu je počival teden dni v kolibi nekega lovca kož v Burntwoodu in potem je potoval dalje proti Cumberland-Housu. Deset dni nato je prišel tudi tja in drugi večer je zažgal taboriščni ogenj v zlatordeči svetlobi solnčnega zahoda na bregu širokega Saskačevana.

Ali ste že naročnik „NOVE DOBE“?

lahko podkupiš vsakega stražnika. Sicer stradam sam, ali vendar si včasih pritrgram grizljaj kruha za lepo urico. Tamle zunaj, četrt ure za barakami, je vas in gostilna v njej. Tam je okrogla natakarica, ki mi pravi, da sem sijajen deček. Če pride patrulja, me skrije. In srečo imam. Najedel sem se tam tudi že zastonj. Vidiš, to so ideali! Kaj niso koristnejši od onih, ki so meglena pajčevina in ti pomelkužijo duha, da ga življenje laže stre. Izpametuj se! Zdaj si v najboljši šoli. Vsi ideali te ne potegnajo iz tega blata k milim zvezdam. Vse utopije naj si zatakne vrag za roge! Tudi nocoj pojdem tja, domenjen sem tako. Nocoj bo varno, velika sobota je.»

Skrivaj sta prigriznila potico. Jurhar si je izprosil četrt komisa, da ž njim zvečer pridobi stražnika.

Opoldne so se zopet vlekli lačne vrste h kuhinji. Delili so juho, meso in neko rjavo peso z lesenim okusom. Na pragu kuhinje se je zgrudil suhljat vojak. Mirno so stopali preko njega.

V barako enoletnikov je vstopil debeli narednik. Pri drugem izhodu se je izmuznil Jurhar in še nekateri. Mavrič je zaklepal kovček in že je bil narednik pri njem:

»Tako določite sto mož, postavite jih pred mojo pisarno! Vsakdo prejme po dve puški in vseh dvesto pušk oddate bosanski kompaniji. Podpisano potrdilo o prejemu mi vrnete. Dokazite zdaj svojo inteligenco! Tako! No, vaše ime?«

In je odšel.

Mavrič je s povešeno glavo in negotovimi koraki stopil iz barake. Zunaj je sijalo solnce. Ob stenah so čepeli in spali vojaki, ki jih je toplota premagala. Rahlo jih je budil po vrsti, meli so si oči in strmeli vanj. Vsakemu posebej je dopovedoval svojo nalogo v dveh, treh jezikih. Nekateri so se celo povzpeli na noge. Tako je zbral šestnajst mož in krenil k sosednji baraki. Tam je zajel dvajset ljudi in jih z velikim naporom tiral k ostalim. Toda teh ni bilo nikjer več, porazgubili so se bili tjaš.

Na pomoč je dospel Jurhar, da straži zbrane in jih žene dalje. Tako je minila ura in pred pisarno je stalo sto vojakov, dremajočih, opotekajočih se, molčečih. Prevzeli so puške in se končno napotili. Vodil jih je Mavrič, na koncu pa je korakal Jurhar.

Trudoma se je vil sprevod s puškami v klanec, polžive sence s splahnelimi rumenimi lici in ugaslimi očmi. Tuintam je kdo obstajal, odlagal orožje in že je sedel na tleh. Potem so se ustavili še drugi.

»Naprej!« je tiral Jurhar in je sam pograbil štiri puške, da jih nosi. Stopali so zopet dalje, toda skoro dvajset vojakov je zaostalo in so ostali morali prevzeti njihovo breme.

Z vrha klanca se je Mavrič ozrl na žalostno procesijo, ki je lezla za njim. Tudi ta procesija najbednejših beračev je bila del zmagovalne armade. Tužna jim monarhija! In se je domislil velikonočnih sprevodov, ki jih je vse sijajne sicer gledal doma prav na ta dan vstajenja. A zdaj? Nad vsem tem krivičnim ponižanjem, nad vpijočo bedo se mirno boči nebo, po novi pomladi diši zrak kljub vsemu. Ne bo več vstajenja in vsega tega? Kaj so naredili s človekom?

Pomikali so se s klanca navzdol mimo barak brez konca, skozi blato naprej. Končno so obstali in ljudje so posedli k barakam.

V bližini so Bosanci vežbali s puškami na rezka povelja v jeziku, ki je bil tuj kot volja, ki jim je gospodarila. Pošastno strašni kot visoki, izstradani živi okostnjaki.

Mavrič je stopil v pisarno. Na postelji se je pretegnil bosanski narednik in je nevoljno velel, naj počakajo. Ko je pristopil, je iz dveh pušk potegnil zaključnici in pogledal skozi cev v solnce:

»Ne sprejemam te svinjarije. Puške niso osnažene, nazaj, marš!«

Toda sprevod se je dvignil šele, ko je bil narednik sunil troje ljudi s puško v hrbet. Počasi so se vračali, zdaj ni nihče več zaostajal.

Jurhar se je ognil narednikovi pi-

sarni in je takoj odšel za zadnje barake, da se ne bi zaletel naredniku pred nos.

Pred pisarno je Mavrič pustil ljudi, sam pa je stopil vanjo. Narednik se je razburil na vso moč. Ukazal je, naj vsakdo izmed ljudi vzame puške s seboj v barako in jih tam osnaži. Nato naj se ž njimi vrnejo in naj jih Mavrič zopet vodi tja k bosanskim svinjam, tako je dejal.

Vsega tega sit in v dno duše nesrečen je Mavrič zapustil pisarno. Toda presenečen je obstal. Zunaj ni bilo nikogar več. Puške so slonele in ležale tam razmetane, vojaki so bili izginili v vse vetrove.

Iz položaja zdaj ni bilo izhoda več. Zdaj je pač že vseeno, ali tako, ali tako. Odšel je za zadnje barake, Jurhar je slonel tam ob leseni steni, in sta čakala, ali morda ne vdari zdaj strela iz jasnega v vso strahoto. Pa tudi narednika ni bilo od nikoder, morda je spal v svoji pisarni, puške pa so ležale zunaj. In sta se napotila v barako, da ležeta in se zagledata v deske nad seboj.

Zdrznila sta se. Kovček je sicer stal na svojem mestu, toda ključavnico je bil nekdo siloma dvignil s pokrovom vred. Gotovo z bajonetom.

V kovčku so bile le še knjige, drobne in papirji. Nahrbtnik je sploh manjkal. Besna sta pretekla barako. Par ljudi je mirno ležalo na slamnjačah. Nihče ni vedel ničesar o vsem, vsi so gledali začudeno in molče.

Hitela sta v bližnji oddelek barake. Toda prav tam se je bil ob vходу pojavil narednik. Mavrič je stopil predenj:

»Okradli so me!«

»Kaj me briga! Vi ste vodili oddelek. Puške ste mi zmetali pred pisarno! Tako ste izvršili moj ukaz. K raportu! Tako vas premeščam v petnajsto barako, ne boste več med enoletniki. Tudi zapor vam ne uide. Nesramnež, posvetim vam! Poberite vse svoje reči! Nobene besede! Vrnem se za pet minut. Marš!«

Mavrič je sklonil glavo. Zbral je ostanke svoje imovine in poiskal petnajsto barako. Tam je bila ena sama slamnjača prazna, a je bila ob vzglavju posejana s krvavimi pljunki. Tu je ležal jetičnik še pred nekaj dnevi, preden so ga spravili v bolnico. Drugod so poležavali ljudje. Smrdelo je tod po znojnih cunjah, plesnobi in bukovem listju, ki se je palilo v pipah.

V kotu je umiral vojak. Nekdo mu je tiščal v usta škorjo trdega kruha. Morda je mislil, da ga s tem zopet spravi pokonci. Toda mož je bil že posinil v obraz in je obležal mirno.

Potem je dospel Jurhar. Privedel je k Mavriču mladega vojaka, krepko ga je držal za vrat. Ta je bil okradel Mavriča. Izdal se je, ker je dišal po svinjskem mesu. Toda polovico vsega je bil že požrl.

Mavrič vsega tega ni več razumel. Sedel je na praznem kovčku, glavo si je podpiral z rokami in ni mislil na ničesar več. Ne na dom in mladost, ne na barake in narednika. Gorja ni čutil več. Tako je sedel dolgo in ko se je ozrl okrog sebe, je bila že noč in samo svetiljka je brlela. Poln začudenja je bil njegov pogled, odkod in čemu vse to, odkod on sam in čemu in zakaj...

Čez leto dni, na Veliko noč osemnajst, je Milan Mavrič spal v skupnem grobu z dvajsetimi tovariši v južnotirolskih gorah. Jurhar, ki je bil ušel iz marškompanije, je stopil v Zeleni kader in je v slavonskih šumah čakal svobodnih dni.

Podnebšek je tlačanal v dunajski vojaški pisarni in ko se je v začetku novembra vračal v novo Jugoslavijo brez cesarske kokarde na čepici in poln vesele sreče, se je iz vlaka mimogrede ozrl k barakam.

Barake so gorele, zažgali so jih Bosanci, preden so odšli v domovino. Les, slamnjače in golazen, vse je gorelo. Umazan dim je puhtel kvišku, teman kot kletve sužnjev, črn kot krivice, ki jih je bil doživel človek.

»Propadlo, propadlo, propadlo,« je mirno pel vlak bistro melodijo. In Podnebšek se je nasmešnil. Mlad je gledal v vstajenje in bodočnost.

SEMENA

I. RAVNIKAR, Celje,

Prva celjska čistilnica in likalnica
Franca Hradila nasl.

CELJE, Gosposka ul. 13.

vesele velikonočne praznike

ČEVLJE

za pomlad v vseh modnih barvah
in najnovejših vzorcih v bogati
izbiri in nizkih cenah dobite pri
št. Strašek, Celje, Kovaška št. 1

Dva gospoda

sprejem na dobro domačo hrano. —
Naslov v upravi.

Sokolske potrebščine

sukno kakor tudi že gotove kroje,
šajkače, telovadne majce, hlače in
čevlje ter vse druge sokolske po-
trebščine nudi po nizkih cenah trgovina

Miloš Pšeničnik, Celje

vsa sveža poljska in vrtna od-
prta ter v vrečah samo
Din 0-50, umetna gnojila vseh
vrst za travnike, polja in vrtove
dobite pri tvrdki

Kralja Petra cesta

JOŽICA LESKOVŠEK

Kemično čiščenje, likanje, plisiranje i. t. d.
Želi vsem cenjenim strankam

Popolnoma pristna dalmatinska
in štajerska vina si nabavile za

PRAZNIKE

najceneje v znani točilnici

„VINSKA KLET“

CELJE, Dečkov trg 6

2

Glavna zaloga

Delniške pivovarne „UNION“

Ljubljana-Laško-Maribor v CELJU

priporoča

svoje prvovrstno dvojno marčno pivo, eksportni ležak
in temno pivo, varjeno po bavarskem sistemu,

„Herkules“, „Porter“ in „Bock“

vsem cenjenim gostilničarjem in gostom.

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

ZAHVALA.

Ob smrti naše nepozabne hčerke oz. sestre gospe

Adelaide Landa roj. Gregl

izrekamo vsem, ki so jo spremili k večnemu počitku, darovalcem vencev
in cvetja in vsem, ki so nas v teh težkih urah tolažili, svojo naglobjo
zahvalo.

Žalujoča rodbina GREGL.

Potrni neizmerne žalosti javljamo tužno vest, da je naša nadvse
ljubljena hčerka, sestra in teta gđ.

ANGELA KODERMAN

dne 4. aprila ob 1/24. zjutraj previdena s svetimi zakramenti v
starosti 32 let mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v nedeljo 5. t. m. ob 3. pop.
iz hiše žalosti, Strossmayerjeva ulica št. 1 na okoliško pokopališče.

Maša zadušnica se bo darovala v sredo 6. t. m. ob 1/27 v cerkvi
sv. Daniela v Celju.

Prosi se za tiho sožalje.

CELJE, dne 4. aprila 1931.

Neža Koderman, mati, Ivan, Alojz, Alfred, Dragica, bratje in
sestra, Zora in Marija Koderman, svakinji, Danica, nečakinja.

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavica Din 50,000.000.—. Skupne rezerve nad Din 11,000.000.—

Brzjavlj: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle.

Velikonočne dopisnice

kakor tudi voščilne cvetlice, pokrajinske brom in francoske dopisnice v veliki izbiri po nizkih cenah.

Nadalje priporočamo:

Krep papir, svilen in barvan papir, peresa za rože, angelske glave, zlate zvezde, cvetje za rože, papirnate vreče za dišave in drugo. — **Novosti pisemskega papirja v mapah.****Knjigarna in veletrgovina s papirjem**
Goričar & Leskovšek, Celje, Kralja Petra cesta 7-9

Velikonočna darila

Anton Lečnik

ZLATO URE SREBRO
Celje

Pentlje za nagrobne vence

zelene (lovske), kakor tudi v vseh drugih barvah izdeluje točno in ceno
11 **Kramar & Mislej, Celje 14**

Meblovana soba

z 2 posteljama se išče. Naslovi naj se pustijo v upravi lista.

Josip Ogrizek

splošno mizarstvo

CELJE -- Lava 21

se priporoča za izdelovanje raznovrstnega pohištva, kakor spalnice, jedilnice, kuhinjske oprave i. t. d. v najlepšem slogu in po najnižjih cenah. Sprejema tudi vsa stavbna mizarstva dela.

Zajamčeno čista
destilirana voda
se oddaja liter Din 1'80 pri trrdki
„KRISTALIJA“, CELJE, Prešernova ulica

Za Veliko noč

po prav nizkih cenah rozine, orehe, orehova jedrca, fine vrste kave, žganein surove, riž in drugo specerijo kupite pri
Josipu Jagodiču, Celje, Glavni trg

Kaljiva semena.

Za Veliko noč!

Steklo, porcelan, ogledala, jedilno orodje, kipi, svete podobe, okviri

10% popustaVelika prodajal **M. RAUCH, Celje**
Prešernova ulica 4.

Nagrobni venci

trakovi in vse žalne potrebščine ter velika zaloga mrtvaških krst

Franc Karbeutz

manufakturna in modna trgovina
Celje, Kralja Petra c. 3.

Kina vino z železom

„Eritrocit“

proti slabokrvnosti in bledičnosti, za oslabele in rekonvalescente.

Stara lekarna „Pri Orlu“
Mr. Ph. Ivo Tončič

CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ul.

Mnogim je neznano

da se pojavljajo želodčne, črevesne in bolečine v glavi, nervoznost, pomanjkanje teka in hemoridi vsled slabe prehrane. To zlo odpravlja in zdravi vsak čas znani eliksir Figol. Poskusite tudi Vi zdravilno specialiteto. Elikvir Figol urejuje prebavo in vrača zdravje. Figol izdeluje in razpošilja z navodilom o porabi lekarna Mr. Z. Semelič, Dubrovnik 2. Originalen zaboj s 3 stekl. z ovojninom in poštnine 105 Din, z 8 stekl. 245 Din, 1 stekl. 40 Din. Vsak dan prihajajo številna zahvalna pisma glede zdravilnosti Figola.

Za Veliko noč!

Edina Jugoslovenska tvornica gramofonov in plošč

Edison Bell Penkala

Gramofoni od Din 740.— dalje Plošče od Din 26.— dalje

Na mesečno odplačilo po Din 100.—.

Zahtevajte naše brezplačne kataloge in cenike!

Zastopstvo: **Goričar & Leskovšek, knjigarna, Celje****Prepričajte se!** Cenj. občinstvo vljudno opozarjam, da imam v svoji hiši v **CELJU, KRALJA PETRA 3 c. 7**
lastno mesarijo, prekajevalnico in gosilno pri „Jelenu“

z izbornom kuhinjo. Cene konkurenčne. Specialiteta blaga zajamčena. Prodaja blaga na drobno in debelo.

Za obilen obisk se priporoča

Josip Gorenjak.

Klavirji - - Pianini

svetovnih trrdk, tudi preigrani, vedno v zalogi.
Znižane cene. Ugodna mesečna odplačila.
Vsa popravila in ugaševanje strokovnjaško.**M. ROPAS**
CELJE**Vsak petek razne sveže morske ribe (Ranjo),**
kava, čaj, rum, kuhano in sveže maslo, banatska moka, pristna dalmatinska vina v steklenicah „Opolo“ Din 9.—, „Ružica“ Din 10.—, belo „Žutina“ Din 11.— liter.**R. Meštrov, trgovina z mešanim blagom, Celje, Za kresijo 6**

Zaloga stekla, porcelana, okvirov za podobe, ogledal in raznovrstnih šip. — Prevezma vsa v steklarsko stroko spadajoča dela. — Postrežba točna.

Fr. Strupi

Celje, Kralja Petra cesta

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za luše, vile, tovarne in cerkve, stropne in razna tla, paviljone, verande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju. Čekovni račun štev. 1.4737

Za pomlad in poletje

smo **znižali cene** radi prevelike zaloge blaga za 15%.

Dobijo se izgotovljene obleke prvovrstne kvalitete kakor tudi po meri in sicer:

moške obleke že od Din 230.— naprej, otroške obleke od 3-10 let od Din 75.— do 130.—, fantovske obleke od 10-16 let od Din 150.— do 250.—

Oglejte si zalogo.

Nakup neprisljen.

Žiga Weiss

Celje-Gaberje (nasproti Mesnega mlina)

KMETSKA POSOJILNICA V CELJU

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna v Prešernovi ulici 6**Hranilne vloge obrestuje po 6—8% čistih, brez rentnega davka.****Pri naložbi****Din 50.—**

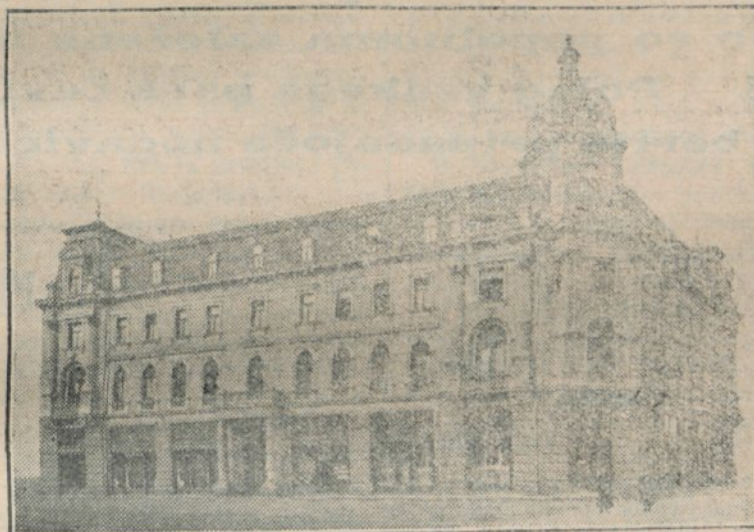
se dobi

nabiralnik na dom.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

**V LASTNI HIŠI
NARODNI DOM**

**Kupuje in pro-
daja devize in
valute.**

Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za isti popolno var-
nost in ugodno o-
brestovanje.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

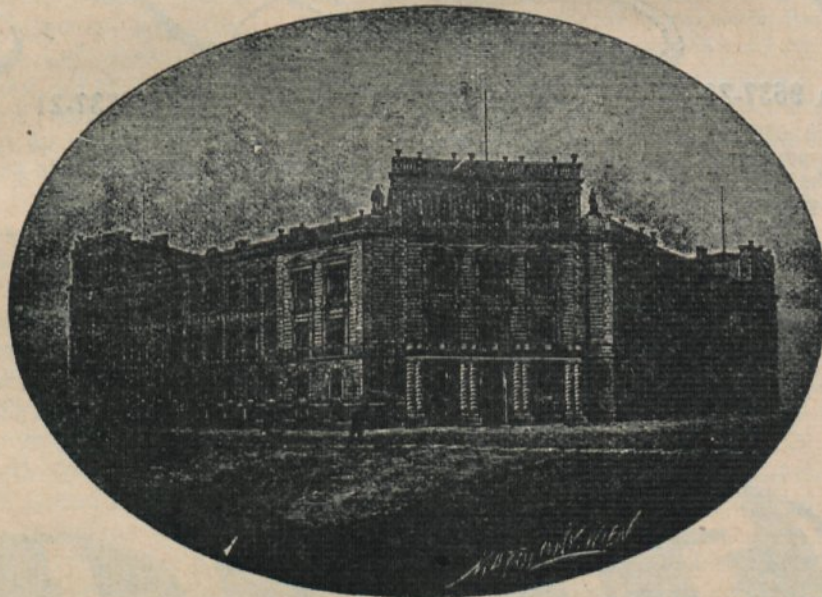
Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nedo-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno

**Za hranilne vloge jamči poleg
premoženja hranilnice**

še mesto Celje

**z vsem premoženjem
in vso davčno močjo**

ZA VSO OBITELJ!

VELIKA NOČ

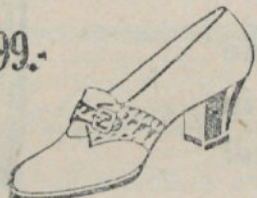
59.-

Vrsta 2651-05

Prodajamo jih iz boksa in laka za isto ceno. Omogočite svojim otrokom, da se jim bodo nožice normalno razvijale!

199.-

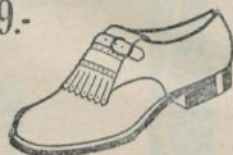
Vrsta 2625-10

ZA IZPREHODE

Zadnji model izrezanega čevlja s kombinacijo krokodilove imitacije in okusno spono. Radi izredno dobre priljubljenosti priljubljen čevljev.

Skrajni čas je, da napravite red glede svoje obutve. Odstranite, česar ne potrebujete, ponošene dajte popraviti, česar vam pa manjka, izpopolnite z novimi pomladnimi modeli. Tu vam nudimo mal pregled velike izbire, s katero so popolnoma založene naše prodajalne. — Poleg vsakega para čevljev si izberite pripadajoče nogavice.

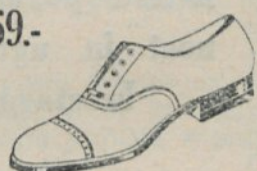
129.-

Vrsta 3922-06

Sportni čevljiček za dečke, je iz rjavega boksa, z okrašenim jezikom. Podkovan z medenastimi klini. Za šolo in izlet.

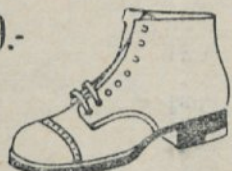
169.-

Vrsta 1634-22

Za dijake. Spomladi odložite visoke čevlje in jih zamenjajte s prijetnimi polčevlji iz boksa, črne ali rjave barve!

89.-

Vrsta 3762-22

Za dež in slabo vreme. Podplat je flokiran in iz močne kravje kože. To so čevlji za živahnije dečke.

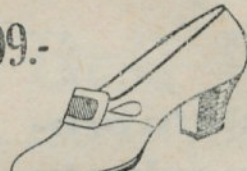
89.-

Vrsta 2642-30

Navadno Beba noče istih čevljev, kakor jim imajo bratci. Zato smo ta čevljiček okrasili.

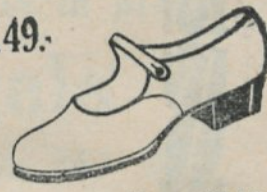
199.-

Vrsta 2605-77

Praktični dekoltirani čevljiček s polvisokim usnjatim podpetnikom izdelan iz finega boksa, rumene ali svetle moderne barve, z okusno zaponko.

149.-

Vrsta 3945-03

Spomladanski čevlji za vsako priliko iz boksa za vsak dan na trg. Za občutljive noge iz ševroa.

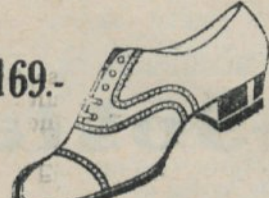
199.-

Vrsta 1955-98

Iz jelenje kože ali iz finega laka, okusno okrašeni, s polvisokim lahkim podpetnikom. Ako želite eleganten in udoben čevljiček, pridite k nam.

169.-

Vrsta 3635-18

Polčevlji na trakove so še vedno priljubljeni zlasti radi svoje prijetne forme in lepe oblike.

199.-

Vrsta 1805-15

Praktični dekoltirani čevljički s polvisokim usnjatim podpetnikom, izdelani iz finega boksa, rumene ali svetle barve z okusno zaponko.

199.-

Vrsta 1245-63

Čevljiček na spono, s polvisokim podpetnikom, iz rjavega semiša, z usnjatim okrasom in v raznih modnih barvah.

199.-

Vrsta 1625-26

Lahki čevljički s polvisokim lesenim podpetnikom, okusno kombinirani in izdelani iz najfinejšega blaga. Imamo jih iz laka in boksa.

49.-

Vrsta 4235-31

Lahki in zelo udobni platneni čevlji v sivi barvi s trpežnimi gumastimi podplati, moški in ženski Din 49.

169.-

Vrsta 9805-05

Plesni čevljički, izdelani iz najlepšega laka, se podajo vsaki toaleti in morete v njih plesati vso sezono. Dobi se k njim obenem tudi okusno spono.

69.-

Vrsta 9815-03

Elegantni salonski čevlji iz črnega baržuna. Vedno potreben dami doma, v pisarni in za vsakodnevni ples.

199.-

Vrsta 5605-27

K spomladanskemu plašču za izprehode si nabavite ta dekoltirani čevljiček. Okrašen s kačjim usnjem, z visokim podpetnikom prikazuje pariško modo.

199.-

Vrsta 9675-38

Kako vam ugejajo ti krasni čevljički? Okusno smo jih okrasili s kombinacijami raznih barv. Pridite, da vam jih pokažemo.

69.-

Vrsta 9175-03

Poleg satenastih in atlasnih, črnih in raznih barv prinašamo za poletje izdelan čevljiček iz belega rips-platna k lahkemu poletnemu plašču.

69.-

Vrsta 9875-05

Eleganten čevljiček s spono iz črnega baržuna na visokem podpetniku. Priljubljen radi svoje enostavnosti.

169.-

Vrsta 1937-22

Vam, ki ste izpostavljeni štrapacom, je treba za pomlad lažjih čevljev. Evo jih, s stanovitim gumastim podplatom za neverjetno nizko ceno.

249.-

Vrsta 9637-21

Na zahtevo mnogih naših strank prinašamo to pomlad novo koničasto obliko. Garderoba elegantnega gospoda ni mogoča brez teh čevljev in to v črnem fraku in rjavem biksu.

249.-

Vrsta 6627-08

Eleganten [udoben] čevlji za odličnega gospoda. Sportniki na terenu in onina tribunah ne morejo biti brez čevlja te oblike.

249.-

Vrsta 7837-21

Ta koničasta fazona je okus odličnega gospoda. Izdelana je na ram, iz najboljšega laka z usnjatim podpetnikom.

249.-

Vrsta 6637-11

Ako nosite obleke iz angleških tkanin, ne morete biti brez te oblike sportnega čevlja, ki je izdelan iz najboljšega boksa in okrašen ter okusno perforiran. Imamo jih tudi v črni in rjavi barvi.

59.-

Vrsta 7047

Ko vstanete zjutraj iz tople postelje, obujte te copate. Ko pridete domov s posla, jih zopet potrebujete, da si odpočijete noge. Za to nizko ceno jih more vsakdo kupiti.

249.-

Vrsta 9677-22 Din. 249.-

Priljubljen čevlji naših stalnih odjemalcev. Izdelan iz najfinejšega boksa, z lahkim usnjatim podplatom in gumastim podpetnikom. — Imamo jih v vseh velikostih in širinah.

Ur 144.

169.-

Vrsta 3967-22

Moški čevlji iz prama boksa za štrapac, s kovanim podplatom. Trdni in udobni, ne žulijo ne noge ne žepa.

Ranta